

صحیفة الزهراء علیہ السلام

[197] حدیثی از فضیلت‌های جدت فاطمه (علیها السلام) را برایم بازگو کن، که اگر آنرا به شیعیان بگویم خرسند شوند - تا آنجا که امام فرمود: خداوند می فرماید: اُی اهل محشر من بزرگواری را برای محمد وعلی و حسن وحسین وفاطمة: قرار دادم، اُی اهل محشر سرهایتان را فرود آورده و چشمانتان را پائین اندازید، این فاطمه است که بسوی بهشت می رود - تا آنجا که فرمود: آنگاه که ایشان به کنار در بهشت می رسند توقف می کنند، خداوند می فرماید: اُی دختر دوستم چرا توقف کردی در حالیکه دستور دادم که به بهشت روی، فرمود: پروردگارا: دوست دارم ارزشم در این روز شناخته شود. و خداوند می فرماید: اُی دختر دوستم، بازگرد، در قلب هر کس محبت تو یا یکی از فرزندان بود، دست او را بگیر و داخل بهشت گردان. (56) دعای آن حضرت در روز قیامت برای شفاعت امت پدرش روایت شده که در بین آنچه آن حضرت به همسرش وصیت کرد آن بود که: هنگامی که مرا دفن کردی کاغذی که در آن طرف قرار دارد را همراه من دفن کن - تا آنجا که آن حضرت فرمود: - پس جبرئیل بازگشت، و این نوشته را آورد: شفاعت امت پیامبر مهر حضرت فاطمه (علیها السلام) است، پس در روز قیامت می گویم: خداوندا ! این قبالة شفاعت امت پیامبر می باشد.
